

SVENSKA JOURNALEN

LÄKARMISSIONENS MEDLEMS-
OCH ORGANISATIONSTIDNING
NR 2 MAJ 2021 ÅRGÅNG 97

Paul Hansen, pris-
belönt fotograf på
Dagens Nyheter.

54

Så många kartonger
stickade mössor landar
snart hos de nyfödda
barnen i DR Kongo.

ETIOPIEN:

Vattnet som
väcker byar
till nytt liv

MORS DAG:

Mammor
från hela
världen

NY PÅ JOBBET:

Hon ska leda
Läkarmissionen
in i framtiden

Ser världen utan filter

MÄKLARINGEN BYGGER HUS I FLYKTINGLÄGRET KYANGWALI UGANDA

mäklarringen

Mäklarringen har länge stöttat Läkarmissionens arbete. Samarbetet inleddes 2013 och vi tänker fortsätta ge fler barn chansen och möjligheten till ett bra liv och en bättre framtid.

Nytt för oss är att vi stöttar flyktinglägret Kyangwali i västra Uganda genom att bygga hus. Ytterligare ett steg i vårt långsiktiga arbete att hjälpa barn på flykt.

www.maklarringen.se

VI HJÄLPER OMRÅDEN, FÖRETAG OCH MÄNNISKOR ATT VÄXA

När nya företag kan etablera sig och erbjuda arbetstillfällen skapar det liv och rörelse på platser som tidigare har varit öde, och gör skillnad i människors vardag. Det tycker vi är bra! Vi är ett fastighetsbolag som utvecklar kontors- och industrilokaler i expansiva områden i Stockholmsregionen. Du läser mer om oss på stendorren.se

STENDORREN

Lokaler som gör skillnad.

HEJ!

VÄLKOMMEN TILL SVENSKA JOURNALEN NR 2, 2021

Utan bra sjukvård kan liv vändas till död

Jag vet inte om jag hade överlevt min sons förlossning om jag inte hade haft tillgång till god sjukvård. Eller om Anton hade gjort det. Efter att förlossningen fortskridit normalt, så började hans hjärtljud gå ner i min mage och han behövde komma ut. Efter några misslyckade försök med sugklocka blev det ett akut snitt och jag minns hur fort det ställdes om till det akuta läget med en massa människor som alla verkade veta exakt vad

"Att föda barn är en dramatisk, naturlig process."

de skulle göra både när det gällde mig och för Anton. Föda barn har kvinnor gjort så länge mänskligheten har funnits och så länge allt fungerar, går det bra även utan sjukhus. Att föda barn är en dramatisk, naturlig process, som har sina steg som kroppen vet om. Men när någon komplikation uppstår blir läget helt annorlunda. Då kan sjukhuset plötsligt vara skillnaden mellan liv och död. Och ingen vet i förväg hur det kommer att gå.

Läkarmissionens årliga mordsdagkampanj handlar om säkra förlossningar. Att ge kvinnor i Kongo en möjlighet att föda barn på sjukhus. Det är en otroligt meningsfull mordsdagsgåva! I bildreportaget har vi samlat bilder på mammor och nyfödda barn. Själv har jag ingen sådan bild. Anton skickades direkt till en neonatalavdelning och en maskin som hjälpte till med syrgas. Han kunde komma hem efter någon vecka, utan bestående men, och vi har många andra bilder på oss genom åren. Det är jag glad och oerhört tacksam för!

EVA NORDENSTAM VON DELWIG
INFORMATIONANSVARIG PÅ LÄKARMISSIONEN

FOTO: ANNA LEDIN WIRÉN

Pauls kameran fångar en verklig värld. Sid 12

FOTO: AMBO WASH-PROJEKTET

- 04 Spargrupper ger kvinnor kraft, grisar och stolthet.
- 05 Mössorna är äntligen på väg till frusna bebisar.
- 06 Fixade ögonbryn och fransar ger stöd till blivande mammor.

Vatten som väcker nytt hopp. Sid 8

FOTO: JÖRGEN BODESAND

- 07 Grävskopor väcker glädje i Kenya.
- 22 Josephine Sundqvist är Läkarmissionens nya generalsekreterare.
- 25 Nya landchefen Moggas tror på förändring i Sydsudan.
- 26 Covid-19 slår hårt mot de redan utsatta.

Allt fler barn föds tryggt och säkert. Sid 18

- 28 **Annika Hagström:** Ingen verkar ta notis om den svartklädda kvinnan vid soptunnan. Det är som om hon inte syns.

Läkarmissionen

LÄKARMISSIONEN är en biståndsorganisation som verkar för hållbar fattigdomsbekämpning utifrån ett rättighetsperspektiv. Läkarmissionen startade 1958 och har utsatta kvinnor och barn som en primär målgrupp. Från och med 2019 är International Aid Services, vars fokus är vatten och sanitet, en del av Läkarmissionen. Det gemensamma arbetet leds från Läkarmissionens huvudkontor i Vällingby. Insatserna görs främst i Afrika men även i Latinamerika, Asien och Östeuropa. Verksamheten finansieras till största delen genom insamling från allmänheten i Sverige och institutionella bidrag. Läs mer på lakarmissionen.se.

Den prisade fotografen Paul Hansen skildrar verkligheten genom kameran. Foto: Anna Ledin Wirén.

30

tusen personer nåddes av matleveranser från Give a Child a Family.

88

kvinnor utbildades i vatten och sanitet i lika många byar i Niger.

FOTO: HANS-JÖRGEN RAMSTEDT

25

tusen. Så många genomförde våra läs- och skrivkurser i Latinamerika 2020.

85

personer med funktionsnedsättningar fick specialanpassade toaletter i Somaliland.

FOTO: PRIVAT

Allt började med två grisar

I dag bidrar Thereses affärer till familjens försörjning.

Therese Nizigiyimana är medlem i en spargrupp och låneförening som heter Dufashanye (Låt oss hjälpa varandra) där hon fick hjälp att ta ett litet lån.

Lånet gjorde det möjligt för henne att köpa två grisar som i sin tur födde fler smågrisar.

Efter att ha sålt några grisar kunde hon betala tillbaka lånet och i stället köpa en bit odlingsmark för motsvarande närmare 2 300 kronor. Att en kvinna äger mark är mycket ovanligt i hennes

fattiga samhälle där mark normalt ägs av män.

INNAN THERESE gick med i programmet var hon analfabet och kände sig desperat. Liksom många kvinnor i hennes område sågs hon som underlägsen mannen. Men när hon började spara och

"Det jag är mest stolt över är att se hur min man och mina grannar värdesätter mig nu.

Ett lån gjorde det möjligt för Therese Nizigiyimana att starta egen affärsverksamhet.

göra affärer ökade hennes självförtroende.

NÄR HON KÖPTE marken insåg Thereses man hur viktigt hennes bidrag till familjens försörjning var. Plötsligt började han ge henne mer inblick och mandat i viktiga familjebeslut. Therese är i dag utbildad, äger mark och är inte längre diskriminerad.

– Det jag är mest stolt över är att se hur min man och mina grannar värdesätter mig nu, och att människor kommer för att be om min hjälp. Många vill ha råd om hur de ska utveckla sina företag eller hur de ska förbättra familjens ekonomiska situation.

FOTO: ANNA LEDIN WIRÉN

Alla dessa fina stickade mössor!

Omkring 17 000 barnmössor är nu på väg till DR Kongo.

Läkarmissionen fullkomligt översvämmades av tusentals vackra, hemstickade mössor till nyfödda.

Den insamling vi gjorde via Svenska Journalen till Panziskjukhuset förra året gick över all förväntan. Tyvärr gjorde pandemin att gränserna stängdes för allt materialbistånd, men till

slut kom äntligen dagen då vi kunde skicka iväg all den stickade omsorg som trillat in. Omkring 54 kartonger med närmare 17 000 mössor, plus ett antal välgjorda koftor, byxor, strumpor och vantar hämtades upp av Human Bridge. Snart landar de hos de nyfödda bebisarna i DR Kongo som kommer känna värmen ända från Sverige.

Då vi fick så många mössor och annat fint så kommer vi även dela med oss till bebisar på andra platser som behöver värme och omsorg. Vi vill passa på att ge alla våra flitiga stickningsvänner en stor eloge för ert engagemang. Men eftersom det kom nya mössor till Läkarmissionen så sent som samma dag som lasset hämtades så har vi kanske inte helt sett slutet på denna följetong ännu.

Fortsätt visa vänlighet!

Årets Vänliga Vecka gick av stapeln i februari och temat var att vara vänlig mot någon som har haft ett tufft år.

Det är framför allt på sociala medier som Vänliga Veckan märks. Marlene Agemo (Fru Vintage på instagram) gav bort fem förpackningar av hennes kaffe till vänliga följare och årets samarbete med komikern Torbjörn Averås Skorup gjorde att en yngre målgrupp fick upp

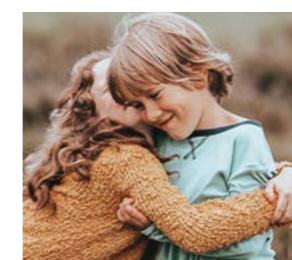

FOTO: KRANIANNE SPRÄTT

ögonen för Vänliga Veckan. Många förskolor och skolor passar på att göra något vänligt och i år hade

exempelvis Sturebyskolan en snö- och isskulpturtävling med vänskapstema. Radions P4 brukar också passa på att rapportera och i år gjorde Radio Stockholm, Radio Jönköping och Radio Värmland inslag.

Även om Vänliga Veckan är över är det fritt fram att fortsätta skicka "snällkarameller" och passa på att säga sanna, vänliga saker till varandra, under årets alla veckor.

FOTO: HÅKAN FLÅNK

"Ingen har några garantier i livet. Jag är van att leva nära döden. Men nu är läget kritiskt och det är klart att jag är orolig för egen del. Jag har tre barn som behöver mig. Men jag har valt att utbilda mig till läkare av en anledning och kan inte fly när faran kommer. Det finns ingen annan som kan det som jag kan och jag kan inte lämna sjukhuset när de behöver min hjälp."

JEAN PAUL BUHENDWA, DEN ENDA INTENSIVVÅRDSLÄKAREN PÅ PANZISJUKHUSET I KONGO.

FOTO: ADRA / GONZALO BELL AUGUST

"Jag ser hungriga familjer som bara kan äta en gång om dagen. När gränser och samhällen är stängda kan inte människor försörja sig och folk dör av svält i sina hem."

SAITUN ROGOTA, PROGRAMCHEF I SYDSUDAN, HAR MÄRKT AV EFFEKTERNA AV ETT NEDSTÄNGT SAMHÄLLE, NÄSTAN MER ÄN VIRUSET.

Mammapaket bidrar till säkra förlossningar

Företaget XLash har gjort succé med deras serum för att stärka ögonfransar och ögonbryn. Och nu inleder de ett samarbete med Läkarmissionen för att låta delar av vinsten gå till att ge fler kvinnor en trygg och säker förlossning på sjukhus.

Du hittar Mama Care Package på www.xlash.se

– När vi fick chansen att lära oss mer om det imponerande arbete som görs på Panzsjukhuset var det ett självklart initiativ för oss att stötta. En stor del av våra kunder är själva mammor så det finns en fin igenkänningsfaktor och förståelse för hur viktigt det är för kvinnor att få föda i en trygg miljö, säger Agnes Gustavs-

son Larsson, campaign manager på XLash.

XLash har satt ihop ett speciellt Mama Care Package och för varje såld produkt får en kvinna föda säkert på sjukhus i DR Kongo.

FOTO: MARIA STÅLÖREN

3349

kvinnor fick mödrahjälsövård på Nkinga sjukhuset i Tanzania och ungefär hälften av dem födde också sina barn på sjukhuset. Men kunskaperna om mödrahjälsövård når många fler än de 3 349 blivande mammorna. Kunskapen sprids vidare hemma i byarna och kommer fler till del.

Omkommen medarbetare i Darfur

Den 16 januari 2021 nåddes vi av det tragiska beskedet att en av våra medarbetare omkommit under våldsamt mellan stridande grupperingar i flyktinglägret Krinding, nära El Geneina, West Darfur, Sudan.

Det var en erfaren och långvarig medarbetare som

rycktes ifrån oss och det är en stor förlust.

I Darfur-regionen har det interkommunala våldet fördubblats under andra halvan av 2020, med 28 incidenter jämfört med 15 mellan juli och december 2019. Enbart West Darfur-staten står för hälften av de 40 incidenter som rapporterats i hela Dar-

I Darfur-regionen har det interkommunala våldet fördubblats under andra halvan av 2020.

fur-regionen (FN OCHA).

– Vi vet att våra medarbetare på plats riskerar mycket. Vi arbetar i områden där det pågår mycket konflikter och vi försöker göra allt för att

våra kollegor ska kunna vara säkra. Det som har hänt är en tragedi, säger Kam Koolash som är avdelningschef på programavdelningen för Läkarmissionens.

Ge-bort-tips till dig som vill göra skillnad

FOTO: TRAPAELOISNEPOS-MENDEZ

GET FÖR 150 KRONOR

Visste du att en get kan förändra livet för en fattig familj, både när det gäller försörjning och livsviktig näring? I DR Kongo lever tre fjärdedelar av befolkningen i extrem fattigdom. Mat för dagen är inte någon självklarhet och 12 av 100 barn dör innan de hunnit fylla fem år. Om familjen då kan få en egen get får de helt nya möjligheter att klara sig bra.

FOTO: LUIS TOSTA

FÄRSKT VATTEN FÖR 160 KRONOR

Med en kort regnperiod och endast ett fåtal vattenkällor är det dagliga sökandet efter vatten högsta prioritet för dem som bor i Niger, ett av världens fattigaste länder. Oftast faller ansvaret att hämta vatten på kvinnor och flickor som får gå långa sträckor. Vattnet är ofta förorenat. Så när en by i Niger får en brunn med rent vatten blir det en enorm förändring, inte bara för kvinnorna utan för alla i byn.

Gåvorna finns i Läkarmissionens gåvoshop.

FOTO: PRIVAT

En framgrävd framtid i Kenya

Traktorn förändrade förutsättningarna för familjens överlevnad.

Evangeline Kagendo fick hjälp att gräva en vattenreservoar.

– När jag såg traktorn komma till min gård för att gräva en vattenreservoar, så blev jag överväldigad, säger en lycklig Evangeline Kagendo och pekar mot traktorn som på bara någon dag förändrat förutsättningarna för hennes familjs överlevnad.

Evangeline Kagendo är gift och har fyra barn och bor i Kamukeria, som ligger i en av de mest uttorkade delarna av Tharaka Nithi i Kenya. Hon livnär sig som jordbrukare och odlar bland annat hirs, mungbönor och sorghum, ett starkt gräs som kan växa upp till fyra meter och som används för att binda kvastar eller borstar.

EVANGELINES LIV HAR inte varit lätt. Det torra klimatet innebär en ständig oro för vattenbrist och torka, vilket i sig bidrar till en ekonomisk osäkerhet. För även om marken är bördig så

finns det en begränsad tillgång till vattenkällor. Området, som är halvtorr, får relativt mycket regn under begränsade perioder. Det knepiga är att det dyrbara vattnet behöver bevaras under längre perioder.

”Jag ser framför mig hur alla grödor kommer växa på min gård.”

– Vårt samhälle är beroende av hur marknaden ser ut för mat och vatten, och priset på livsmedel stiger under dessa svåra perioder. Då blir det svårt för mig och min familj.

Så när en traktor rullade in för att hjälpa henne att gräva en vattenreservoar var det nästan för bra för att vara sant.

– Då kändes det plötsligt helt osannolikt att jag, med mina bara händer, försökt

gräva en egen reservoar i mer än tre år. Jag lyckades gräva fram en liten variant som lagrar ungefär 5 000 liter vatten, men titta nu, det här är helt otroligt, säger Evangeline.

UTGRÄVNINGEN ÄR en del av ett projekt som Läkarmissionen driver tillsammans med IAS Kenya för att hitta lösningar till att samla in det begränsade regnvattnet så att det kan användas under lång tid, både i hushåll och jordbruk. Tack vare att Evangeline nu fått egen vattenreservoar kan hon börja förverkliga de visioner hon burit i flera år.

– Jag ser framför mig hur alla grödor kommer växa på min gård. Jag kan se en mängd olika grönsaker och fruktträd, getter och kor som betar. Jag slipper gå de sex kilometerna till floden för att hämta vatten, och kommer att spara så mycket tid. Halleluja! Gud visade sig verkligen vid rätt tidpunkt!

TACK FÖR VATTNET!

Vi är så tacksamma till alla er som är med och ger pengar till Läkarmissionens arbete. Varje krona är ett steg på vägen till ökad livskvalitet för utsatta människor. Som i Ambo i Etiopien, där nyborrade brunnar i dag ger rent vatten och en möjlighet för fler barn att gå i skolan.

TEXT: LINA AYANA / FOTO: AMBO WASH-PROJEKTET

REPORTAGE: ETIOPIEN

A

Att ha färskt dricksvatten i kran är en lyx som vi i Sverige tar för självklart, men så ser det inte ut i stora delar av världen där människor i stället får nöja sig med det vatten de hittar. Ofta är det smutsigt och förorenat vilket leder till svåra sjukdomar och till och med död. Den höga dödligheten bland barn under fem år i Etiopien beror främst på vattenburna sjukdomar som diarré, kolera och tarmparasiter.

I Ambodistriktet, som ligger cirka 12 mil väster om Addis Abeba, råder just nu allvarlig vattenbrist. Människorna där har sämst tillgång till dricksvatten i hela Oromiaregionen. Problemet är särskilt akut i två områden där det råder stor spridning av just vattenburna sjukdomar.

För att komma till rätta med problemet genomförs därför många vattenförsörjningsprojekt i området för att ge fler tillgång till rent dricksvatten och en bättre livskvalitet. Friskt vatten som också ger en möjlighet att förbättra det lokala samhällets hygien- och sanitetsrutiner vilket är avgörande för människors övergripande hälsa.

ETT AV DE ARBETEN som pågår just nu är Ambo WASH-projektet. Det leds av Läkarmissionen som sedan 2008 har arbetat med att borra nya brunnar i Etiopien för att få fram rent vatten till landsbygdssamhällen och resultaten har varit jättebra. Fem borrhål har byggts för att ersätta den smutsiga flod dit människorna tidigare tvingades gå för att hämta vatten.

– Det är en väldigt liten, förorenad flod med vatten som är direkt olämpligt för människor att dricka och som inte ens kan användas för boskapen, säger

Lina Ayana, som arbetar på Läkarmissionens landkontor i Etiopien.

Att djuren mår bra är även det centralt för bybornas hälsa, menar Lina, då många i byn är jordbrukare och behöver kunna vattna sina kor för att de ska orka arbeta med sådden.

– Men det problemet är löst nu, och invånarna är så tacksamma för det.

Vi besökte nyligen två av de nya vattenhål och träffade flera som bor i närheten som alla uttryckte sin glädje över att kunna dricka friskt vatten. De fick tidigare gå flera timmar om dagen

för att hämta det smutsiga flodvatten som orsakade att barn, äldre och övriga i byn lidit av dödliga sjukdomar.

EN SOM ÄR LYCKLIG över de nya brunnarna är åttaåriga Deriba som ansvarar för att ta hand om sin familjs boskap.

– Förr brukade min pappa och jag få gå timtals varje dag för att vattna våra kossor eftersom det inte fanns något vatten i vår by. Det gjorde att jag inte kunde gå i skolan. Men nu kan jag ge dem vatten här och snart ska jag också få börja i skolan.

Deritu Tola har bott i byn vi besökte i många år. "Jag är så glad över att vi nu har rent vatten här. Mitt liv var tidigare fullt av utmaningar på grund av vattenbristen. Jag var tvungen att gå i fyra timmar för att hämta vatten till min familj och mina barn var ofta sjuka på grund av det dåliga vattnet. Tack för vattnet!"

Vi mötte några kompisar som går i samma skola. "Det går rätt bra för oss i skolan, men tidigare missade vi ofta lektionerna eftersom vi var tvungna att hämta vatten för att hjälpa våra föräldrar. Det var också stor brist på rent vatten i skolan. Men nu är det problemet borta, och även i skolan kan vi dricka vatten."

Esatu Nata är mamma till tre barn och hon är så glad över byns nya brunn. "Rent dricksvatten och sanitet var tidigare våra huvudsakliga problem här i byn. Vi hade varken vatten att dricka eller till att laga mat och tvätta. Vattnet jag förr hämtade i floden, var så förorenat att vi ofta blev sjuka. I dag kan jag hämta vatten från den nya brunnen. Tack till alla er som gjorde detta möjligt. Vårt problem har lösts."

INTERVJU:
PAUL HANSEN

PAULS BILDER AVSLÖJAR SANNINGEN

Paul Hansen är en av Sveriges mest prisbelönda fotojournalister. Han är också en duktig skribent som i årtal visat oss världen med bilder och berättelser. 2019 reste han med Läkarmissionen till DR Kongo. En resa som berörde honom på djupet.

TEXT: THERESE HEDLUND / FOTO: ANNA LEDIN WIRÉN

INTERVJU: PAUL HANSEN

D

en prisbelönt fotograf Paul Hansen har skildrat krigsskådeplatser i Irak och Libyen och flyktingläger i Afghanistan. Han har besökt läger för de överlevande efter massakern i Srebrenica på 1990-talet och 2016 fick han en kula i ryggen av en krypskytt utanför Mosul. Men mötet med de våldtagna kvinnorna i DR Kongo tog honom hårt. Deras tragiska livsöden åt sig in i honom.

– Jag gråter alltid när jag är på sådana uppdrag. Jag får en klump i halsen när jag pratar med dig om dem nu. Samtidigt ska jag anteckna, fotografera och berätta deras historia. Men att höra en mamma berätta hur hennes treåring blev våldtagen av den 21-åriga grannen, eller hur en ung flicka drogas och våldtas av en äldre gubbe som sedan kastar sten på henne, eller hur en annan kvinna våldtas av flera män och sedan slängs utför ett stup så att hon bryter ryggen, om man inte gråter när man hör sådant så har man inte där att göra.

KVINNORNA OCH BARNEN Paul mötte i DR Kongo hade alla blivit våldtagna av minst en förövare. Den yngsta var bara tre år gammal.

– Hade det varit i Sverige hade vi anonymiserat offren men här är det tvärtom. De här kvinnorna vill vara med på bild. De vill att deras berättelser ska förändra någonting.

Paul citerar nobelpristagaren doktor Mukwege på Panzisyjukhuset, som arbetat med dessa frågor i många år, som sagt att tystnaden är förövarens bästa vän.

– Det är i mörkret de här dåden kan fortsätta ske. Om man inte pratar om det tillåts det att fortsätta. Och vem ska berätta om det här om inte kvinnorna själva?

Paul fotograferade alla utom en, den treåriga lilla flickan, och han ser det som att de där och då gav honom en gåva att förvalta och förmedla.

– Men hur berättar jag deras historia på bästa sätt utan att det blir så hemskt så att ingen läser det, eller för långt, eller med för många adjektiv?

Paul citerar en spansk kollega som han träffade i krigets Mosul, som sa; ”Det spelar ingen roll hur långt eller bra jag skriver, jag kan aldrig återge de här människornas historia på ett rättvist sätt.”

– Så känner jag också. Det jag har i mitt huvud, i mitt anteckningsblock och i mina kameror ska ut på en sida eller två. I den skarven kan man gå sönder. I många fall har man också en deadline. Tidsbristen är ofta en viktig faktor som gör det än svårare att ge historierna rättvisa. Med några få timmar på sig att hämta in berättelsen och sedan skicka bilder via satellit från ett dike i Libyen främjar inte fördjupningar.

Hur vet du vad du ska skicka hem en sådan gång?

– När det bränner till i mig så vet jag att det kommer slå an en sträng i andra. Om berättaren känner för det som skildras så fylls det med värme och hjärta. Då blir det närvaro i bilden eller texten.

FLERA GÅNGER UNDER vårt samtal återkommer Paul till hur viktigt det är för honom att vara äkta och närvarande i det han gör.

– Jag brinner för ämnen där det är på riktigt. Därför följer jag hellre en undersköterska på hjärtakuten eller en läkare i ett flyktingläger. De är mer intressanta för mig än att tala med någon som skyfflar bankfonder fram och tillbaka eller som sparkar boll. Och när

”Jag brinner för ämnen där det är på riktigt. Därför följer jag hellre en undersköterska på hjärtakuten eller en läkare i ett flyktingläger.”

PAUL HANSEN

Ålder: 56 år.

Bor: Hornstull.

Gör: Skriver, fotograferar, läser, paddlar kajak och hejar på GAIS.

Priser: Årets Fotograf i Sverige vid nio tillfällen. World Press Photo 2013, Årets Fotograf, 2010 och 2012 och andrapris i samma klass 2015. Nominerad till Stora journalistpriset 2017. Begriplighetspriset 2020.

Finns alltid i Pauls jobbväska: Två kameror, mikrofon, bandspelare, extra batteri och kort till kameran. En massa vatten och salta kexor, samt en förlängningssladd och silvertej, ”det är alltid något som går sönder”.

Paul ser sina bilder som visuella citat. Som när en solstråle tränger sig in och speglar sig i exakt rätt ögonblick och ger bilden extra nerv och skärpa. Eller när han lyckas fånga hoppet mitt i det mörka. "Jag älskar bilder som visar på livskraft."

jag kan skildra en historia som gör att andra människor skänker pengar eller om en artikel jag skriver får människor att se på flyktingar på ett annat sätt, då blir jag glad.

ÄVEN OM PAUL OFTA RÖR sig på världens bakgator där livets allvar är påtagligt, så söker han hela tiden efter hoppet som ofta finns under ytan.

– Mycket av det jag gör handlar om liv och död, men jag tycker det är otroligt viktigt att också fokusera på människors styrka och hitta ljuset i det hela, att visa på livsglädjen mitt i allt. Som när barnen i ett flyktingläger efter ett tag börjar leka. De är barn, inte bara offer. Människorna jag möter får inte beskrivas endimensionellt.

"Mycket av det jag gör handlar om liv och död, men jag tycker det är otroligt viktigt att också fokusera på människors styrka och hitta ljuset i det hela."

Ser du världen som hoppfull eller hopplös?

– Hoppfull. Absolut! Det finns många krafter som inte jobbar för ett fritt samhälle i världen, och som inte vill att sanningen ska komma fram. Inte minst när det gäller bilder och människors historier.

– Den information vi hämtar in är basen för den allmänna kunskapen i samhället. Och när man inte vill att sanningen ska komma fram om hur många som dött i ett flyktingläger eller liknande så behöver min berättelse vara så faktsäckad och så nära sanningen som det går. Objektiva blir vi aldrig,

FOTO: PAUL HANSEN

FOTO: PAUL HANSEN

FOTO: PAUL HANSEN

FOTO: PAUL HANSEN

men det ska vara sant. Jag och mina kollegor är ute med våra lampor och lyser in i mörkret, och vårt uppdrag är att skriva och fotografera för att kunna säga "Här är sanningen om det som hänt. Nu kan ni i alla fall inte påstå att ni inte kände till det".

Vem är du idag?

Paul skrattar när han får frågan och säger sedan:

– Jag är någon som går runt med en ryggsäck med en väldig massa erfarenheter som jag inte hade förut. Jag har mött många människor vars berättelser jag bär med mig i mitt hjärta och utifrån de berättelserna försöker jag hela tiden bli en bättre berättare för att förvalta deras historier. Samtidigt försöker jag

glömma mina erfarenheter för att de kan också bli en tyngd. Man vill alltid se på det man möter som om det vore nytt. Det kämpar jag med idag mer än förr.

Vilken överlevnadsstrategi har du för att hantera det svåra du ser?

– Jag är ökad för att jag alltid skämtar om allt. Om jag reser till Belgrad eller till Tahirorget i Kairo så samlar jag på mig politiska skämt. Det är viktigt att kunna skratta åt allting. Det låter kanske märkligt men det är när det är som jobbigast som man skrattar mest efteråt. Det måste komma ut någonstans och humor är ett viktigt sätt för att hantera stress.

– När jag blev skjuten i ryggen i Mosul satt jag efteråt bak i bilen på väg

till sjukhuset. Då trodde jag fortfarande att kulan hade tagit i min väst, jag visste inte att den satt inne i ryggen. Men när jag satt där och skämtade efteråt blev min kollega orolig för mig. Han sa att han tyckte det lät som att jag var i chock, men då svarade jag att det är sådan jag är och att det är när jag är tyst du ska bli orolig.

– Jag var ju glad att jag hade överlevt och då är humorn det jag använder, gärna dåliga pappaskämt och ordvitsar. Det är min grej.

Vad händer med kulan?

– De opererade ut den, så jag har den hemma.

ALLA FÅR INTE FÖDA SÄKERT

I samband med Mors dag vill vi lyfta fram några av världens alla mammor som vi har mött genom åren. Moderskapet är en av de starkaste krafterna som finns. Många undersökningar visar att just kvinnor som kämpar för sina barns framtid ligger till grund för många av de positiva förändringar som sker runt om på jorden.

BILDREPORTAGE:
MORS DAG

FOTO: PAUL HANSEN

FOTO: PRIVAT

FOTO: HANS-JÖRGEN RAMSTEDT

Emmanuel School, Indien.

FOTO: HANS-JÖRGEN RAMSTEDT

Rio, Brasilien.

FOTO: NEEMA IRUKUJOICE

Bukavu, Kongo.

FOTO: TORLEIF SVENSSON

Förlossningen Panzi, Kongo.

FOTO: HANS-JÖRGEN RAMSTEDT

Nutritionsavdelningen Panzisjukhuset, Kongo.

Zapoteker, Mexiko.

”ÖSTRA AFRIKA ÄR SOM MITT ANDRA HEM”

Den 1 maj tillträder Josephine Sundqvist som Läkarmissionens nya generalsekreterare.

Josephine Sundqvist är en känd profil inom biståndsvärlden. Hon har ägnat hela sin karriär åt internationellt bistånds- och utvecklings-samarbete. Josephine växte dessutom upp i DR Kongo, en erfarenhet som på djupet präglat hennes livsval.

Senast som senior strategisk rådgivare inom Sida där hon var med och utvecklade biståndet inom miljö, hälsa, digital transformation och innovation. Innan dess har hon arbetat som rådgivande konsult och representant för aktörer som ACT Svenska kyrkan och SMR samt bedrivit globala forskningsprojekt om sociala normer och värderingar inom hälso- och sjukvårdssystem i utvecklingsländer.

EFTER FLERA ÅRS operativt arbete i östra Afrika har Josephine på nära håll mött de svåra utmaningar som svenskt bistånd står inför,

inte minst vad gäller klimat-krisen och den aktuella globala hälsokrisen. Mitt i dessa kriser har hon fått erfara att svenskt bistånd verkligen gör skillnad och att det nu är rätt tid att satsa och investera ännu mer i vår gemensamma globala utveckling.

– Jag har alltid jobbat globalt, och östra Afrika är som mitt andra hem. Det är där jag själv och även mina egna barn har växt upp.

ENLIGT JOSEPHINE har hennes uppväxt definitivt bidragit till hennes starka och djupa insikt om att de vägar vi väljer i livet är viktiga och

”Nu när vi befinner oss mitt i en global pandemi är det viktigare än någonsin att jobba för rätten till hälsa i de allra svåraste miljöerna.”

kan spela en avgörande roll för andra människor. Hennes föräldrar jobbade för Läkarmissionen i DR Kongo under 1980-talet. Redan där fick Josephine med sig en direkt förståelse för hur svårt människor har det i världens mest utsatta områden och samtidigt vilken kraft det finns hos engagerade människor som brinner för samhällsförändring.

– Det är anledningen till att jag dras till rollen att leda Läkarmissionen i Sverige och globalt. Det är en modig aktör som jobbar i de absolut svåraste konflikterna och länderna, på de mest svåråtkomliga platser och bland de mest sårbara. Det är där vi behövs i svenskt bistånd.

UNDER SIN yrkeskarriär har Josephine följt Läkarmissionens arbete och utveckling på nära håll, och nu kommer hon att leda det arbetet vidare under kanske den mest utmanande tid som världen

Josephine Sundqvist växte upp med föräldrar som arbetade för Läkarmissionen i Afrika. Nu sluter hon cirkeln genom att själv bli chef för samma organisation.

Josephine Sundqvist ser fram emot att kliva in i sin nya roll som Läkarmissionens nya generalsekreterare. Bakom ryggen har hon styrelseordförande Bo Guldstrand.

har befunnit sig i.

– Nu när vi befinner oss mitt i en global pandemi är det viktigare än någonsin att jobba för rätten till hälsa. Det är helt rätt tid för mig att arbeta mer transformativt och att leda en organisation som finns på plats där människor är i lokalsamhällena.

– De största utmaningarna vi ser nu är att det saknas sociala trygghetssystem, inte minst när det gäller hälsa, vilket blir extra tydligt under pandemin. Vi befinner oss egentligen i två globala kriser, miljö- och klimatkri-

sen och nu pandemin. Därför ser jag Läkarmissionen som en viktig aktör som kan göra skillnad genom att driva innovativ förändring med utgångspunkt i lokalsamhället.

Vilka engagemang är viktiga för dig och vad vill du tillföra till Läkarmissionen?

– Det som alltid varit viktigast för mig i det civila samhället är värderingar, relationer och tillit. Det är grunden för de samhällen som vi bygger tillsammans. Det är i det medmänskliga mötet som vi skapar en bestående

samhällsförändring. Jag vill utveckla organisationskulturen till att bli en stark gemensam, global kultur där värderingar, såväl religiösa som kulturella får ta plats. Jag vill överbrygga geografiska avstånd mellan våra olika land- och regionkontor

”Det som alltid varit viktigast för mig i det civila samhället är värderingar, relationer och tillit.”

genom att nyttja digitaliseringsens möjligheter. Jag vill att vi ska främja en kreativ innovationskultur.

– **MEN FRAMFÖR** allt vill jag lyfta fram och jobba för det som är mest centralt för människors välbefinnande – och det är rätten till holistisk hälsa. Det har varit en av Läkarmissionens viktigaste frågor sen start. Ska vi kunna uppnå Agenda 2030 så är hälsa oerhört centralt.

TEXT: ANNA MALMBORG
FOTO: ANNA LEDIN WIRÉN

JOSEPHINE SUNDQVIST

Ålder: 38 år.

Familj: Maken Johan och barnen Fingal och Anea.

Gör: Disputerad. Ny generalsekreterare för Läkarmissionen.

Fritidsaktiviteter: skogsvandringar samt Aufguss (tysk bastukultur med eteriska oljor).

”Tack till alla som hjälper utsatta i Sydsudan!”

Sydsudan har länge präglats av inbördeskrig och invånarna lever i svår fattigdom. Men Läkarmissionens nya landchef, Chandiga Godfrey Moggas, försöker se möjligheterna.

– Jag möter människor som lever under oerhört svåra förutsättningar, men trots allt finns det liv att rädda, människor behöver återfå hoppet och sin värdighet. Det är min största drivkraft!

Men hans arbete är långt ifrån enkelt. Det är stor brist på sjukvårdsinrättningar, levnadskostnaderna är höga och rättsväsendet är genomsvart av korruption.

CORONAPANDEMIN har även drabbat Sydsudan med ödesdigra konsekvenser. En vardag som redan är svår har blivit allt svårare. Befolkningen har drabbats hårt.

– Här har redan begåtts så många brott mot mänskligheten och människorna har genomlidit många katastrofer. Under pandemin blev allt säklart värre. Jag träffade en änka som förlorade sin man under inbördeskriget, hon fick försörja sina två barn med knappt något stöd från släktingar. Under pandemin har hennes söner förlorat sina jobb och nu har de knappt råd med sitt dagliga bröd. De är helt utlämnade och har inte tillgång till varken rent vatten eller sjukvård. Hon är dessutom sjuk i aids.

– Jag hanterar alltid viktiga och brådskande ärenden

MEN MOGGAS menar att bakom varje moln finns en strimma med hopp.

– Familjer har fått bättre sammanhållning, kvinnor har startat små livsmedelsbutiker för att försörja sina familjer. Människor försöker

verkligen göra det bästa av situationen. Ansiktsmask är obligatoriskt i offentliga utrymmen och för oss som arbetar på kontor blir det många möten online.

”Familjer har fått bättre sammanhållning, kvinnor har startat små livsmedelsbutiker för att försörja sina familjer.”

Hur jobbar en landchef i Sydsudan?

– Jag börjar förbereda mig inför arbetsdagen redan 04.45 och sitter bakom mitt skrivbord klockan 07.00. Ibland blir det en joggingrun- da, jag älskar verkligen att jogga tidigt på morgonen eller sent på kvällen. Min familj bor inte i Sydsudan. På grund av det oförutsägbara läget bor de kvar i Uganda, men jag pratar med min fru och mina barn varje dag. Något jag alltid ser fram emot.

– Jag hanterar alltid viktiga och brådskande ärenden

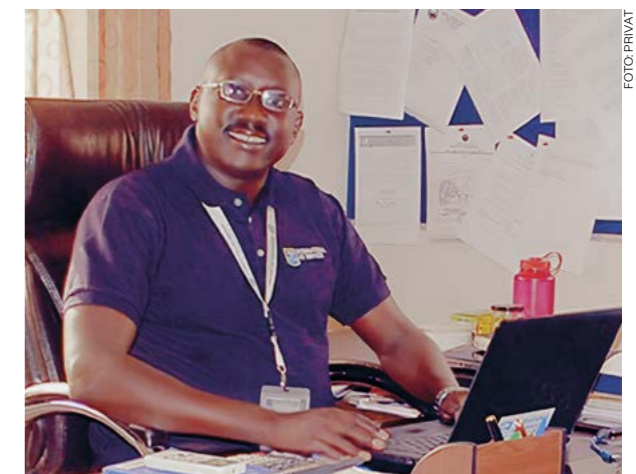
på morgonen, då det också brukar bli en del möten. Exempelvis kontrollerar jag säkerheten vid våra respektive fältkontor och uppdaterar dem i enlighet med den allmänna säkerhetsstatusen i landet.

– På eftermiddagen brukar det bli mer administrativt arbete. Arbetsdagen slutar vid halv fyra. Utöver det tycker jag om att träffa vänner och matlagning är för mig en stor passion. Jag läser också många självhjälps- och motivationsböcker. Sen är kyrkan viktig för mig. Jag tycker så mycket om att sjunga psalmer, men nu går ju inte det på grund av pandemin.

Har du någon hälsning till alla som stöttar er från Sverige?

– Ja, jag skulle vilja skicka ett stort tack till alla som hjälper utsatta samhällen i Sydsudan. Människor går från att vara beroende av hjälp till att bli självständiga tack vare allt stöd från Läkarmissionens givare. För varje droppe dricksvatten räddas ett liv i Sydsudan.

TEXT: ANNA MALMBORG

Läkarmissionens nya landchef i Sydsudan, Chandiga Godfrey Moggas.

FATTIGDOM STÖRRRE HOT ÄN PANDEMIN

Coronapandemins effekter har sett mycket olika ut runt om i världen och utmaningarna är fortsatt stora överallt. Men kanske är de som störst i några av de länder där Läkarmissionen är verksamt.

TEXT: CONNY SJÖBERG / FOTO: TOMAS OLSSON

Covidpandemins effekter i de länder där Läkarmissionen är verksamt varierar, såväl när det gäller hur vi och våra partner i fält har tvingats hantera själva smittan, som de indirekta konsekvenserna för ekonomin i samhället. Men helt klart är att utebliven vaccination mot vanliga barnsjukdomar och brist på mat har orsakat större problem under året som

gått än vad covid-19 gjort i merparten av de länder där Läkarmissionen arbetar. Med några få – smärtsamma - undantag kan man konstatera att förvärrad fattigdom hittills har varit en betydligt större utmaning än utbredd smitta och många dödsfall.

Sydafrika är ett land som drabbats hårt av covid-19 och vår partner Give a Child a Family (GCF) har haft ett tufft år. Naturligtvis har covid-19 påverkat verksamheten på flera sätt, då arbetet med att hjälpa utsatta barn, inte kunde fortgå som vanligt. Men även myndig-

heternas hårda restriktioner fick påtagliga ekonomiska konsekvenser.

Vädjanden om hjälp med mat och andra basala förnödenheter kom rätt omgående från allt fler familjer. Dessutom meddelade några av GCF:s mest trogna lokala understödjare att de inte längre kunde bidra ekonomiskt, eftersom deras egen verksamhet var starkt påverkad av landets lockdown.

I ETIOPIEN PÅVERKADES vår partner Hope for Childrens skolverksamhet i slumområdet Entoto när myndig-

heterna valde att stänga alla skolor. Även flera andra av Hope for Childrens utbildningsprojekt, riktade till bland annat före detta gatubarn och prostituerade tvingades stänga ner under vår och sommar.

De ekonomiska följderna av covid-restriktionerna blev under året alltmer uppenbara i Etiopien. Därför organiserade Hope for Children en större matutdelning till särskilt drabbade familjer, inför julen.

– Vi delade ut fem kilo vetemjöl, tre liter matolja och skolväskor till de fat-

tigaste familjerna, vars barn är elever i vår skola i slumområdet Entoto, berättar Hope for Childrens ledare Gizachew Ayka.

I LATINAMERIKA HAR FLERA länder drabbats mycket hårt av pandemin. I Mexiko avled över 100 000 tusen personer i covid-19 under 2020. Vår partner CoSoET, som främst arbetar med alfabetisering bland Zapoteco-folket i delstaten Oaxaca, började tidigt att dela ut ansiktsmasker och antibakteriell gel till deltagarna och lärarna i sina kurser.

Men i de isolerade områden som de arbetar i finns en djupt rotad misstro mot myndigheter, vilket gav grogrund till en rad konspirationsteorier, som att den antibakteriella gelen spreds i syfte att förgifta Zapoteco-folket.

Därför anordnade CoSoETs mångårige ledare Abel Martinez och hans medarbetare särskilda informationsmöten i byarna där man bemötte de farhågor som fanns. De övergick efterhand till en mer individuell undervisning i hemmen.

Abel Martinez fick personligen betala ett fruktansvärt högt pris för sitt engagemang. Under hösten blev han själv smittad och avled senare i sviterna av covid-19. Ett hårt slag för CoSoET, vars arbete under hans ledning hade blivit en av Läkarmissionens mest framgångsrika när det gäller alfabetisering.

COVIDPANDEMIN KOMMER att fortsätta skörda offer och påverka det dagliga livet i många av de länder där Läkarmissionen arbetar. Men det är uppenbart att fattigdomsbekämpning kommer att utgöra vår stora utmaning de närmsta åren.

Behovet av direkta humanitära hjälpsatser beräknas ha ökat med fyrtio procent under 2020. Efter flera år med minskande fattigdom i världen totalt sett, har det under 2020 tillkommit 120 miljoner människor som är extremt fattiga.

De framgångar vi har haft med att hjälpa framför allt kvinnor att bättre kunna försörja sina barn och familjer genom småskalig tillverkning och/eller försäljning av olika produkter, har påverkats av restriktioner och en allmän nedgång i ekonomin.

För många av de ungdomar som fått hjälp med yrkesutbildningar och praktikplatser, har det blivit svårare att få chans till ett jobb när företag minskar sin personal och den allmänna köpkraften är sämre.

Den vaccinerings effekt som Europa och USA räknar med ska göra skillnad, är långt borta för de länder där Läkarmissionen arbetar. De har hittills bara fått en bråkdel av vaccintillgången.

Nio av tio som dött i covid-19 bodde i rika eller medelinkomstländer, samtidigt har det under 2020 tillkommit 120 miljoner människor som tillhör de mest extremt fattiga.

Annika Hagström, mångfacetterad journalist och författare som också producerat dokumentärfilmer och arbetar som programledare.

”Mamma kom aldrig tillbaka till Danmark”

När jag vaknar i gryningen är det som om en inre klocka hör av sig och påminner om att jag måste ut och parkera om bilen, om några timmar kan det vara helt omöjligt att hitta en parkeringsplats i den del av Stockholm där jag bor. Men när jag kommer ut är gatan ännu helt tom efter att sobbilen farit fram. Det ser stillsamt och vackert ut. Inte en människa i sikte. Termometern visar på minus en grad.

Väl tillbaka i köket ser jag bilen i ensamt majestät på den nytvättade gatan utanför fönstret. Vilken bra start på dagen. Just som jag skall hålla upp en kopp kaffe och läsa morgontidningen ser jag att jag inte är ensam. På trottoaren utanför mitt fönster går hon med bestämda steg. Hennes kropp är böjd, hennes skor ser för stora ut, hennes huvud är dolt av en mörk sjal och hon har mycket att bära.

FRAMFÖR DEN SVARTA papperskorgen drar hon fram en lång stav med en krok i ena ändan. Hon har bara händer när hon sänker ner staven i soptunnan och fiskar upp något obestämt som hon snabbt skickar tillbaka ner i tunnan.

Jag kan inte ta blicken från det som utspelar sig utanför mitt fönster. Plötsligt ser jag hur burkar fångas upp, trasiga soppar skickas tillbaka ner i smeten, nya påsar fastnar på kroken.

Medan det sakta ljusnar dyker nya människor upp på gatan. De flesta verkar ha mycket bråttom. Jag ser en

FOTO: HÅKAN FLÅNK

”Ingen verkar ta notis om den svartklädda kvinnan vid soptunnan”

man med telefonen vid örat, ett barn i vagnen som inte hunnit ta på sig jackan, en ung kvinna tar ett snedsteg i för hala skor. Ingen verkar ta notis om den svartklädda kvinnan vid soptunnan. Det verkar inte som om hon syns.

Jag sätter mig vid frukostbordet och läser morgontidningen. Hamnar på debattsidan. Det handlar om hur vi tar emot dem som söker skydd i vårt land. I en skarp artikel skriver Kris-

tina Lindquist om ”Brutal klasspolitik bakom nytt migrationspaket.” Jag läser med stigande igenkänning. Det som var omöjligt att hävda för några år sedan sägs nu från talarstolar och ledarsidor.

”Ut med dem som inte kan göra rätt för sig...!” Hur gick det till när vår syn på ”den andre”, främlingen, förändrades?

JAG KAN INTE LÅTA BLI att tänka på min egen familj när jag läser om dagens migrationspolitik. Mamma, född 1913, tog tåget från Esbjerg till Stockholm för att besöka sin syster.

I ett uthyrningsrum hos systemen bodde en man som skulle bli min pappa, född 1901. Legenden säger att mamma skulle gå in med en kaffebricka till mannen i uthyrningsrummet – sen var det klippt.

Mamma kom aldrig tillbaka till Danmark. Panka men lyckliga, gifte sig mina föräldrar i Stockholm. De fick portvaktsjobb i Solna, fem ungar som alla klarat att försörja sig själva, och ett liv i ett land som var öppet för dem som behövde stöd och hjälp på traven.

När jag läser om den nya migrationspolitiken som nu föreslås får jag klart för mig att vår familj aldrig hade kunnat uppstå med dessa nya lagar. Mamma hade inte klarat språktestet! Inte heller försörjningskravet.

Om vi hade levt ett antal decennier senare hade alltså jag och mina syskon inte kunnat bli den familj vi blev.

”Maskerna har fallit” skriver Kristina Lindquist, ”den

som inte är efterfrågad av marknaden får leva någon annanstans i världen”.

Jag tittar ut genom fönstret. Kvinnan som nyss letade efter plåtburkar bland de smetiga soporna har dragit sin kos. Undrar vart hon tog vägen?

I Läkarmissionens gåvoshop på nätet går det att köpa produkter som räddar liv.

Gå in på lakarmissionen.se/gavoshop

FOTO: TORLEIF SVENSSON

Morsdagsgåva som räddar liv

Alla blivande mammor borde få föda säkert – på sjukhus.

Skilnaden mellan att föda barn på ett stampat jordgolv, utan tillgång till rent vatten, och på ett sjukhus är skillnaden mellan liv och död.

Men att föda barn utan medicinsk hjälp är trots det inte ovanligt. Det är bara cirka

40 procent av världens alla förlossningar som sker på sjukhus. I de länder där flest kvinnor föder barn hemma är också mödradödligheten som högst.

Men för 180 kronor kan du vara med och ge en blivande mamma plats på en förloss-

ningsavdelning. En gåva som kan rädda livet på både mamman och barnet.

I SAMBAND MED Mors dag vill vi lyfta denna livsviktiga gåva lite extra, men oavsett när du väljer att ge bort en säker förlossning ska du komma ihåg – du räddar liv.

För faktum är att hundratusentals kvinnor dör varje år på grund av sin graviditet eller i samband med en förlossning. Och ungefär en

miljon bebisar dör för att de inte får rätt vård och omsorg.

IDEMOKRATISKA Republiken Kongo är mödra- och spädbarnsdödligheten bland de högsta i världen. Men på Panzishuset kan kvinnor föda sina barn i en säker miljö, med personal som har hög kompetens inom förlossningsvård och där man kan ge kejsarsnitt när det krävs. Var med och låt din gåva rädda liv i sommar.

Så handlar du i vår gåvoshop

Det är inte lätt att köpa presenter till den som redan har "allt", eller som inte gillar prylar. Då är det perfekt att använda Läkarmissionens fina presentbutik på nätet. Där hittar du konkreta hjälpinsatser att ge bort – eller välja när du själv vill ge en gåva till

ett biståndsprojekt. Där finns något för varje plånbok, från 50 kronor och uppåt. Gåvan gör gott för den som ger och den som får samtidigt som den gör stor nytta. Gå in på vår hemsida, lakarmissionen.se och klicka på Gåvoshop. Välj vilket projekt du vill stödja och belopp. Följ sedan instruktionerna för betalning.

Du kan betala med swish, bankkort eller med inbetalningskort. Ange om du vill ha ett gåvobevis och lägg då in din personliga hälsning. Gåvobeviset kan du få som en pdf att mejla vidare eller att skriva ut. Du kan även välja att beställa ett gåvokort som trycks och skickas till den adress du anger.

Lätt

9	1							2
		2	3				7	9
		8	2	6	9			
						5	6	
8	5							
	2		7	5	8	9		
7						6		5
1						3		
	3	1	7	8				6

Medelsvår

4			2			7		
		7				9		
	5							
7	6				2			
	2		8					5
		3		7	5		9	4
5								
	7	2						4
	4	6		3	7			8

Fyll i de tomma rutorna så att alla siffror från 1-9 finns med i varje lodrät och vågrät rad, samt i varje fält med 9 rutor.

Krysslösning februari

Här är det rätta svaret på korsordet i februari numret 2021. Ett stort grattis till Iréne Antonsson, Mjölby, Karin Wallander, Västra Frölunda och Gunilla Stridfeldt, Påläng som vann Patricia Tudor Sandahls bok *Längtan visar vägen*.

VI ÖNSKAR DIG EN FIN SOMMAR!

Tack alla ni som är med och gör världen bättre. Vännerna på Läkarmissionen passar på att önska en fin sommar.

Ges ut av Läkarmissionen och är en organisations- och medlemstidning

Gåvor till Läkarmissionen på plusgiro 90 00 21-7

Swish: 90 00 217

Ansvarig utgivare:
Eva Nordenstam von Delwig
Generalsekreterare:
Josephine Sundqvist
Biståndsprojekt:
Kam Koolash
Redaktör:
Therese Hedlund
Redigering:
Peter Wickberg

Givarservice:
info@lakarmissionen.se
Annonsbokning:
Hanna Rosell
hanna.rosell@lakarmissionen.se
Produktion:
Swedmedia
Tryckeri:
V-TAB, Vimmerby

Postadress:
Läkarmissionen
162 88 Vällingby
Telefon:
08-620 02 00 växel
Hemsida:
www.lakarmissionen.se
E-postadress:
info@lakarmissionen.se

Majkrysset

Du behöver inte skicka in hela krysset. Fyll bara i tävlingskupongen här bredvid eller skriv svaren på ett vykort. Skicka till: Läkarmissionen, Siktgatan 8, 162 88 Vällingby. Märk kuvertet "Journalenkrysset nummer 2, 2021". Senast den 28 juli vill vi ha ditt svar. De tre först öppnade rätta lösningarna vinner: *Gott om tid* av Bodil Jönsson.

Namn

Adress

Postadress

Konstruktions: Text & Bild Lars Fridestig

Klipp ut och skicka!

180 kr

En säker förlossning, Kongo.
Förlossningar som räddar livet på både mammor och barn.

140 kr

Självförsörjning. I Burundi är hälften av alla vuxna kvinnor analfabeter och 7 av 10 lever på mindre än tio kronor om dagen. Utmaningen är tydlig: de behöver lära sig läsa, skriva och räkna, och hitta sätt att tjäna egna pengar.

LIVSVIKTIGA PRESENTER

FÖR EN BÄTTRE FRAMTID

Besök
vår gåvoshop på
lakarmissionen.se
eller swisha valfritt
belopp till 90 00 217.

TACK!

I vår gåvoshop kan du hitta idéer på presenter att ge bort vid exempelvis födelsedagar, dop, bröllop eller begravning. En gåva till Läkarmissionens utvalda projekt är en gåva för en bättre framtid.

Skänker du via lakarmissionen.se så får du ett fint gåvobevis.

260 kr

Stöd Denis Mukwege och hans viktiga arbete vid Panzisjukhuset i DR Kongo.

200 kr

Bikupa, Etiopien. Rädda bin och hjälp odlarna försörja sina familjer.

60 kr

Trädplantering, Sahel. Få insatser har så positiva effekter som trädplantering.

75 kr

Det stora utbildningspaketet. Utbildning är ofta nyckeln till ett bättre liv.